

среди комбинаций – «Пектолван Ц» (K=0,78).

В целом среди всех препаратов изучаемой группы амброксола – «Лазолван» (K=1), «Амбробене» (K=0,82) и «Флавомед» (K=0,82).

Результаты исследования могут быть использованы для более эффективного насыщения рынка лекарственными средствами муколитического действия.

УДК: 615.454.1+616.594.1

М.І. Федоровська, Л.В. Соколова ОПРАЦЮВАННЯ СКЛАДУ ОСНОВИ КРЕМ-МАСКИ ДЛЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИ АНДРОГЕННІЙ АЛОПЕЦІЇ

Івано-Франківський національний медичний університет

Однією з найбільш поширених форм облісіння, що зустрічається у як чоловіків, так і у жінок, є андрогенова алопеція (АА) – прогресуюче облісіння, викликане дією андрогенів на волосяний фолікул у осіб зі спадковою схильністю. Лікування АА на сьогодні залишається складним завданням дерматології, оскільки номенклатура лікарських препаратів, які б впливали на патогенетичну ланку захворювання, обмежена. Синтетичні препарати, такі як фінастерид (інгібітор 5- α -редуктази) чи міноксидил (периферичний судиннорозширюючий засіб) володіють рядом системних побічних ефектів, вимагають тривалого застосування та є високоартісними. Враховуючи вище викладене, розробка ЛЗ рослинного походження, що впливають на патогенез АА (фітостероли екстракту плодів пальми сабаль), кровообіг волоссяних фолікулів (флавоноїди настойки софори японської) та безпечних при тривалому застосуванні є актуальним завданням сучасної фармацевтичної науки. *Метою роботи* є опрацювання оптимального складу основи крем-маски для місцевого застосування при АА з діючими речовинами рослинного походження.

Фармакологічна дія дерматологічного ЛП в першу чергу залежить від виду носія діючих субстанцій. Тому на першому етапі ми розробляли склад емульсійної основи, яка повинна володіти відповідними консистентними властивостями, легко вбиратися шкірою голови, не по-

винна впливати на водно-ліпідний шар шкіри і не обтяжувати волосся. Як олійну фазу ми обрали гарбузову олію (10%), оскільки вона крім формоутворюючих властивостей, проявляє антиоксидантну і фолікулопротекторну дію за рахунок вмісту поліненасичених жирних кислот та фітостеринів. Нами було розроблено 15 рецептур основ, кожна з яких вміщувала комбінацію емульгаторів I-го роду (Nature Mulse, Olivem 1000, Цетарет-20,) і комплексного емульгатора Montanov 68. В якості водної фази використовували 1% розчини ВМС (карбопол, натрію альгінат, натрій-карбоксиметилцелюлоза (Na-КМЦ), ксантанова та гуарова камеді). Емульсійні основи готували за стандартною технологією прямого емульгування та оцінювали за органолептичними і фізичними показниками (колоїдна та термостабільність). Всі отримані зразки були однорідні за зовнішнім виглядом, білого кольору із зеленуватим відтінком, приємного запаху, відповідали вимогам колоїдної та термостабільності. Проте основи з натрію альгінатом та Na-КМЦ, а також основи з поєднанням емульгатора Montanov 68 і Цетарет-20 та різних ВМС були рідкі за консистенцією і не відповідали реологічним вимогам.

Таким чином, для подальших експериментальних досліджень було обрано 6 основ, які містили поєднання емульгаторів Montanov 68 та Nature Mulse й Olivem 1000; розчини ВМС карбополу, гуарової й ксантанової камедей.

УДК: 591.433:[615.277.3+615.3

С.М. Федченко, А.Ю. Кондаурова ГАСТРОПРОТЕКТОРНА ДІЯ ТІОТРИАЗОЛІНУ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ГАСТРОПАТІЯХ, ІНДУКОВАНИХ ТОЛУОЛОМ

ДЗ «Луганський державний медичний університет»

Незважаючи на успіхи в гастроентерології, поширеність виразкової хвороби як і раніше не має тенденції до зниження. Тому велике значення приділяється проблемі підтримки гомеостазу слизової оболонки шлунка (СОШ) при впливі на неї різних факторів. Піддаючись впливу несприятливих чинників епітелій шлунка володіє системою проєктивних механізмів,

в основі яких лежать процеси клітинного оновлення та апоптозу.

Метою цього дослідження є вивчення особливостей змін органометричних показників та характеру тканевої реорганізації шлунку після 60-денного впливу повторних динамічних інгаляційних затравок толуолом – продуктом згорання епоксидних смол, при одночас-

ному введенні тіотриазоліну.

У ході проведеного експерименту встановлено, що структурними особливостями стінки шлунка, виникаючими внаслідок токсичного впливу толуолу і сприяє формуванню гастропатій є потовщення підслизової основи, зниження товщини СОШ, збільшення інфільтрації межепітеліальних просторів і власної пластинки. Відзначалися прояви і дисрегенераторних процесів епітелію у вигляді атрофії фундального залоз. Атрофія залозистого апарату виражалася у зменшенні кількості клітини перерозподіл і співвідношення спеціалізованих клітин, складових залозу. Звертали на себе увагу ознаки порушення кровообігу: виражений набряк підслизового шару, повнокров'я судин,

крайове стояння лейкоцитів в судинах. Власна м'язова пластинка, м'язовий і серозний шари – без видимих змін. Одним з найбільш значущих гастротоксических ефектів толуолу є його здатність індукувати загибель епітеліоцитів, викликаючи атрофію СОШ.

Експериментально доведено доцільність застосування тіотриазоліну, для профілактики та корекції ерозивно-виразкових ушкоджень СОШ. На підставі проведених досліджень розширені та поглиблені знання про фармакологічні властивості тіотриазоліну

Встановлено, що тіотриазоліну притаманна захисна дія при експериментальних гастропатіях, індукованих толуолом.

УДК: 615.011:615.246

А.В. Фролова, Е.А. Орлова, Е.Ю. Вацура ОСОБЕННОСТИ СОРБЦИИ ПОВЕРХНОСТЬЮ ЭНТЕРОСОРБЕНТОВ С РАЗНОЙ ХИМИЧЕСКОЙ ПРИРОДОЙ

ГЗ «Луганский государственный медицинский университет»

На данный момент в Украине зарегистрировано около 60 наименований энтеросорбентов различных производителей, дозировок и лекарственных форм. Энтеросорбенты имеют различную природу и свойства, которые обуславливают и различные подходы к контролю их качества.

Целью работы было изучение сорбционной активности лекарственных средств энтерального применения различной химической природы.

На анализ были отобраны 6 лекарственных форм отечественного производства: порошок «Лиферан»; порошок «Атоксил»; капсулы «Сорбекс»; таблетки «Белый уголь»; таблетки «Черный уголь»; порошок «Фитосорбент ФСЭ». Для определения адсорбционной способности использовали фармакопейная методика, определение пористости по насыщению пор бензолом и водой проводили по ГОСТу 6217-74.

Было установлено, что адсорбционная активность лекарственных форм, содержащих уголь активированный, «Сорбекс» (40,70 см³/г), «Черный уголь» (40,78 см³/г) и «Белый уголь»

(адсорбент - высокодисперсный оксид кремния (IV)), (59,61 см³/г) соответствовала требованиям ГФУ. Данный показатель для лекарственных форм, содержащих гетерополисахариды, «Лиферан», «Фитосорбент ФСЭ» и «Атоксил» имел значения ниже допустимого – 22,74 см³/г, 30,59 см³/г, 33,73 см³/г, соответственно.

При этом наибольшая насыщаемость по бензолу наблюдалась у «Фитосорбента ФСЭ», а наименьшая - у «Лиферана». Насыщаемость по воде у исследованных энтеросорбентов в среднем была одинаковой, с максимальным значением у препаратов «Лиферан» и «Сорбекс».

Полученные результаты показали, что при определении адсорбционной активности лигнинсодержащих сорбентов необходимо учитывать их гидрофильную природу, как показатель способности накапливать полярный растворитель. Полученные результаты могут быть полезны для разработки новых методик для контроля качества сорбентов, содержащих в качестве адсорбента гетерополисахариды.

УДК: 338.5.: 336.2.027:368.06

О.В.Цурикова, Г.Л. Панфілова, М.Г. Чигрінова РЕЗУЛЬТАТИ ЕКСПЕРНОГО ОПИТУВАННЯ ОНКОГЕМАТОЛОГІВ З ПРОБЛЕМ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ХВОРИХ НА ГЕМОБЛАСТОЗИ

Національний фармацевтичний університет

Серед хворих на злоякісні новоутворення хворі на гемобластози (ГБ) займають особливе місце, яке обумовлено високим рівнем смерт-

ності, особливо у дитячому віці, тяжкістю протікання патологічного процесу та необхідністю використання високовартісних